

les altres espècies forestals, car tot i així abunden les alzines verges i sureres en grandiosa extensió superficial, algun bosc de pins i conreus diversos entremig.

Les dones i la canalla, generalment són els principals recol·lectors de les castanyes que cauen a terra clivellades i eixides del seu embolcall espinós. Hom les portava abans al mercat de Sant Celoni, on hi havia comerciants a l'engròs que hi anaven prou a proveir i a voltes alguns les baixaven directament al mercat de Granollers. Anys enrera, per Cardedeu (nota del Sr. Tomàs Balvey) passaven matxos de bast amb sacs de castanyes, les quals duïen a vendre a Granollers o a Barcelona. La canalla els seguia i cridaven als homes que els menaven:

Home de la muntanya — tireu-me una castanya

Home de la costa — tireu-ne una almosta

Home del muntanyi — tireu-ne un picoti.

El mercat de les castanyes a Sant Celoni era encara molt notable deu o dotze anys enrera, però actualment ha perdut molt de la seva importància. Hom calcula que a cada mercat s'omplien dos vagons de castanyes que eren trameses als centres consumidors. Per la fira de Santa Teresa, era corrent la gran afluència de propietaris i comerciants majoristes, que feien tracte de la producció llur de castanyes i nous i la qual era entregada a la plaça de Sant Celoni. Actualment, però, amb les majors comunicacions de tracció mecànica, puguen els camions directament als llocs de producció i s'emporten de dret als magatzems o bé al port, la mercaderia. (1)

Resten encara els mercats especials de castanyes a Sant Celoni, del diumenge i dimecres abans de Tots Sants (diada de la clàssica castanyada) que reuneix una cinquantena de parades i unes quinze tones de castanyes, i així mateix queden alguns sacs i cistells que durant la temporada hi acudeixen escadusserament. De la mateixa manera hom en porta alguns sacs a Granollers, que són un xic més pagades generalment. Amb tot, algun any que l'abundància de fruit ha fet que el preu restés baix, en certs llocs recullen únicament les millors, més fàcils d'aplegar i deixen les restants a terra, les quals curen d'aprofitar els porcs que hi són emmenats, puix els serveixen de gran nodriment.

També una mica cap a La Costa, Mosqueroles, vers Santa Fe i Riera de Gualba, a Vilardell, i a més, prop del Vilar, can Cuc i can Bosc, en les vessants de la riera de Cànoves, a l'altre costat, en el Baix Montseny, hi ha alguna petita plantació de castanyers que ultra els que hi ha escampats escadussers, donen categoria muntanyenca a aquelles vessants de gran pen-

(1) Nota facilitada pel Sr. Miquel Grivé, de Sant Celoni.